

Kedves Palánta Olvasóm!

Felbátorítás:

Az egyik iskolában, éppen megyek aranyos elsős palántás gyermekeimért, amikor hirtelen fültanúja leszek egy beszélgetésnek... (Az elsősöknek bemutató órájuk volt: a szülők is bent voltak órájukon. Az egyik anyuka éppen beszélgetett a tanító nénivel – mindketten háttal nekem – amint közeledtem hozzájuk.)

Arról volt szó, hogy kislány elég hamar elfárad. Jó hogy iskolaotthonos az iskola, mert így az órák között többet pihenhetnek a gyerekek. Az ő kislánya is csak „a Palántára” jár. Amint odaérek, éppen hallom, hogy a tanító néni így válaszol: „Az nem is baj, hogy a Palántára jár, ott jó helyen van a kislánya, higgye el nekem.” Erre az anyuka: „Én ezt pontosan így gondolom!”

Annyira örültem hogy pont elcsíptem ezeket a mondatokat – hiszen ezzel a tanító nénivel még nem nagyon tudtam beszélgetni, és nem volt előttem teljesen világos, hogyan áll hozzám és a Palántához. De most már nem kétséges. (Köszönöm, Uram, hogy felbátorítottál. Ez a tanító néni is támogat minket.)

Felbátorításra mindegyikünknek szüksége van.

Köszönöm, amiket Tőled, Általad kapok, kedves Palánta Olvasóm!

Tudd, hogy a Mindenható munkatársa vagy, életed minden napján, amikor az Ő kedvességét és szeretetét adod tovább. EZÉRT nem lesz ez a világ olyanná, mint amilyen irányba tart. „Mint csillagok a sötét éjszakában” (Fil 2,14-16).

„Úgy fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat”. (Mt 5,16).

Szeretettel testvéred és együttműködő társad: **dr. Kováts György. (110427)**